

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreæ Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiæ, 1626

Ad Qvæst. XXX. Creduntne igitur illi in Vnicum summum Seruatorem
Iesvm, qui à Sanctis, aut à se, aut aliunde felicitatem aut salutem
quærunt?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

censemur saluati posse; ut qui habeant Sufficiens auxilium ad salutem, ut sint inexcusabiles: vocetque eas Christus Oves tuas: & per cognitionem vnius Dei, ex creaturis collecta, potuerint abstinere ab idolis: & a quibus bona opera fieri queant, siue cum speciali Dei auxilio, siue solis naturae viribus. 2. In ratione, errat contradictiones sui ipsis: Nam, naturalis propensio ad malum; & naturalis cupiditas salutis; at utraque in eodem homine simul, sunt contraria. Atqui utramque Minister affirmat de eadem natura irregenterum. Ergo Ministri frustra, & inepta est hic Apologia.

3. Nolle saluariratione Medy in Renatis, falsum est: ait Minister: At fallitur, & fallit, ut hæreticus, negans Renatos excidere fide, & salute unquam posse. De quo vide meum Lutherocalvinistamp. 4.q.68. & Antichristump. 4.q.37. Adeoque necessitari Electos ad bona; Reprobos ad nefanda vel presupponit, vel subaudit. Vide Lutherocalv. par. 4.q.46. 47. 34. 35. Et in Antichristo par. 4.q.20. 28. Manet ergo mea hic Additio ad Catechesin, & Censura Rhadamanti frustra est & inepta. Tua haec de mea verba erant.

AD II. Gratiam, & Gloriam dat Dominus solus, id est, Inchoatam, & Consummatam seu Ultimatam salutem: Ad utramque adiuuat sanctorum Communio tam celestium, quam terrestrium. Itaque cum quærere in Christo principaliiter, apud sanctos secundario, nihil implicat. Mediatae salutes sunt item plures; quibus impletandis alijs alij fauent eis sanctis Patroni. Quo impudentius; sciens, an ignorans; affingit mihi contradictionis meus Sycophanta. Ad probations suas eis Scripturis respondi in Lutherocalv. p. 1.q.76. Inq. Antichristo. p. 1.q.22.

AD III. Sic, ut à Deo, salus ultimata quæri à nullo debet alio. &c. At nos id verè ac solidè docemus: ergo fruenda obicit carpitque Minister: eiusque crambre, plus centies recocta, de Vnico Mediatore Christo (quem adoramus:) per se ridicula est.

Sed & plus, quam ridicula est Ministri probatio eiusdem per idem talis: Dicere, non est salus in alio, nisi in Christo, sic, ut in Deo; per se ridiculum est: Quia salus non est aliunde. Hæc petitio

principij est. Atque ad hoc probandum, quod nemo negat, ita laborare, ut si Istimum perfereret, vere per se ridiculum est in Ministro: perinde, si solem accenderet facula, facit.

Demum in sua illatione tali: Docet Parochus, salutem esse petendam à sanctis; ergo ab aliis sic, ut à Deo: que idolatria est. hic, inquam, est non duntaxat, (sua ei verba reddo) ineptus, fruolus, & deridiculus; sed miser est, & non misericordis vilius Sycophanta.

AD IV. Respondi plus nimio, veterem protritamque occidenti cantilenâ Ministro. Speciam, (hæc cius iterum sunt verba:) execrabilis est blasphemia Bestiarum loquentis grandia contra Deiparam. Reddo pauca in re clara: Quia Deo Patri, quæ Filio tribuenda, scimus, docemus, tribuimus: eademque rectè, nec satis, amplificat Minister: At eadem amplius nos magnificamus, debitum Deiparæ honorum deferentes, nil eam Patri, Filiou præferentes; sed infinitis modis posthabentes.

Bene tamen, rectè, optimè Thesaurus, Baradius, Holcottus & Hugo. Hic ab inferiore ad summos oratione ascendit: illi oratori Deiparam prædicarunt, nil Deo derogatunt. Vide in meo Lutherocalv. par. 1.q.38.

AD QVÆST. XXX.

Creduntne igitur illi in Vnicum summum Seruatorem IESVM, qui à sanctis, aut à se, aut aliunde felicitatem aut salutem querunt?

ALVINVS hagiomachus Institut. 1. r. c. n. §. 11. & c. 31. §. 12. & c. & l. 3. c. 20. §. 21. 22. & c. proscriptit sanctorum cultum & inuocationem.

MINISTER hagiomachus cum Catechesi condemnant eudem idolatriam, ut abnegationem Christi. Quod à Parocco negari ineptam, & contradictionem, esseque vacillantis cerebri arguit; eo quod, cù sit Vnicus summus Mediator Christus, non possunt esse duo, quorum alter sit in inferiori etiam Seruator, aut plures Seruatores, & iij Mediati. Cuius toni precula ad Deiparam plures sunt, toto corde execranda. &c.

RESPONDEO. Verba proflat Minister, & blasphemantia sua illa regero in sinum. Inpte, ex vacillante cerebro suo, mihi affingit contradictionem.

nem.

nem. Dicit, non docet; cur, salvo Vnico Summo, non possint esse inferiores Mediatores. Ego verò esse docui in *Lutherocalu. part. 1. q. 75. 76. ex Bellar.* quo aduersarium remitto; hic nil addo. Cetera hīc sua Caluiniana, *toto corde execranda*, ut ait, sperno, non Ipsum: ideoque ipsi & suam *āyisouayiaw*, & nostram *āyisouayiaw* synopticā & methodice perstringam: pleraque ex Bellar, & Becano.

Inuectiua, seu Antilogiae Apologistæ capita potiora videntur ista: Inuocationem Sanctorum cedere in iniuriam 1. Dei: 2. Christi: 3. Esse signū dissidentie in Deum: 4. Non esse in præcepto diuino: 5. Non visitaram in primitiua Ecclesia fuisse: 6. Eos res nostras, precesue nosle non posse.

INVOCATIO SANCTO- RVM.

I. An sit iniuriosa DEO?

MINISTER *āyisouayiaw* ait: Quia, Deut 6. Matt. 4. Dominum Deum tuum adorabis, & illi SOL seruies. Ergo.

RESPONDEO. 1. Sicque retorqueo. Ergo aduersarij irrogatis iniuriam Deo, cum Sanctos adhuc viuentes oratis opem. Ut S. Paulus ad Thessal. *Fratres, orate pro nobis.* Iacobus: *Orate pro inuicem, vt saluemini.*

2. Respondeo. Illud Soli, explicatur Exod. 20. non alieno: *Non habebis Deos ALIENOS coram me;* non adorabis eos, neq; coles. Ego sum Dominus Deus tuus. Contra hoc non peccant petentes suffragia viuentium in terra: ergo minus, viuentium in cœlo. Quia, neutri neutros Adorant vt Deos; sed intercessionem pertunt amicorum.

II. An sit iniuriosa CHRISTO?

MINISTER hagiomastix ait. Quia 1. Tim. 2. *Vnus Mediator Dei & hominum, homo Christus IESVS:* Ephes. 2. Per IPSVM habemus accessum ad Patrem: Et ipsius interpellatio est sufficiens.

RESPONDEO. 1. Sicque retorqueo, vt prius de huius vitæ Sanctis, & alterius. At citra Christi iniuriam licet hic inuocare viuentes mediatores. Ergo. Dic cur non?

2. Respondeo. Christus est *Vnicus*, quia Principalis est Mediator: hocque per proprium *Sanguinem*:

quod ALIVS potuit nemo. Ita ibidem 1. Tim. 2. explicat Paulus: *Qui dedit Redemptionem semetipsum pro omnibus.* 1. Pet. 1. Redemptoris pretioso sanguine. &c. At Sancti sunt Mediatores secundarii pro nobis intercedendo, vt fructum redemptio-nis percipiamus.

Quo Mediationem Christi non obscurant magis comprecatores nostri in cœlo, quam alij hic in terra sancti; aut quam nos ipsi pro nobis comprecando cum Christo Mediatore. Præsertim cum & nostra, & hic viuenti, m, & Cœlitum comprecatio vim habeat omnem ex meritis Christi: eoque gloriosior Christo est.

III. An sit Dissidentie signum?

MINISTER *āyisouayiaw* ait. Quia contra inhortationem Apostolicam, Hebr. 4. *vt cum Fiducia accedamus ad eum,* Heb. 7. qui saluare in perpetuum posset accedentes per Semetipsum ad DEVUM, *semper vivens ad interpellandum pro nobis:* contra hæc, inquam alios ambire mediatores, est dissidere tali primariò.

RESPONDEO. 1. Paulus orabat ipse per Christum; & tamen etiam viuentium perebat suffragia, idque citra dissidentiam in Christum: Ergo & nos pariter.

2. Deus paratus est exaudire Christum accedentes Solos; cur non ergo accedentes cum Amicis Dei? Ita iussit amicis Iobi Deus, Iob. 42. *Ite ad seruum meum Iob, & offerte holocaustum pro robis.* Iob orabit pro vobis: faciem eius suscipiam, vt non vobis imputetur stultitia vestra. Ita Regi Abimelechait Deus, Gen. 20. Abraham orabit pro te, & viues. Ostendit sic Deus amicorum dignitatem, siam complacentiam; & docuit peccatores sui demissionem, non Dissidentiam ullam; quin Confidentialiam erectiorem.

IV. An Non præcepta sit licita?

MINISTER hagiomastix sic innuere videatur: Quia Dei, & Christi inuocatio legitur: esse præcepta: iuxta Deut. 12. *Quod præcipio tibi, hoc TANTVM facito Domino: nec addas quicquam, nec minuas.*

RESPONDEO. 1. Illud accipiendum est tantum de offerendo Sacrificio; non de quocumque opere.

2. Mul-

2. Multa rectè sunt, quæ tamen præcepta non sunt: ut seruare Virginitatem: Dare omnia pauperibus: orare flexis genibus; Eucharistiam ieune sumere: initiari Sacris: creari in Doctorem. &c. abstinere à vino, ut Rechabitæ.

V. An fuerit usitata in primitiva Ecclesia?

MINISTER hagiomachus de hoc silet: cæteri Lutherocaluiniani dissentunt. 1. Melanch. in apol. Conf. 4. 21. ignoratam ait fuisse ante Gregorium sub annum 600: 2. Kemnitius ad Sess. 22. post S. Augustinum seculo quinto: Autoremque inuocandi Deiparam esse Petrum Gnaphæum hereticum in seculo quinto.

RESPONDEO. At Sanctos inuocarunt ipsi; docuerunt inuocandos; ac testati sunt, rectè semper cultos & inuocatos esse antiquissimi Patres. In seculo 1. S. Iacobus Apostolus in Liturgia: præsertim salutationem Angelicam. Sæculo 2. Iustinus Quest. 28. & in Apologia secunda. In seculo 3. Origenes in Threnis, in Iob. l. 2. & hom. 16. in Iosuam. Eusebius l. 6. cap. 5. S. Cyprianus lib. 3. epist. 15. 18. Sæculo 4. Nestorius Constantiopol. in orat. de S. Theodoro. S. Ephræm serm. de S. Martyribus. S. Athanasius de Incarn. Et in Euang. de Deipara. Basilius orat. in 40. mart. Prudentius in hymno S. Lauren. S. Gregorius Nazi. Orat. in Cyprianum: & orat. de S. Basilio. Gregorius Nyss. ora. de S. Theodoro. S. Ambros. lib. de viduis. S. Hieronymus epist. 27. c. 14. S. Chrysostomus hom. 26. in 1. Corinth. Atquæ hi omnes antiquiores sunt S. Augustino. Item ipse S. Augustinus lib. Medit. 6. 24. 40. & l. 7. de Baptismo contra Pelag. c. 1. inuocat S. Cyprianum. lib. 22. Civit. c. 8. refert miracula de inuocatis. Et istis longe posterior fuit S. Gregorius Papa.

VI. An Cælitæ res, precesque nostras nesciant?

MINISTER hagiomachus silet; solum Mortuos appellat Sanctos: Eccl. 9. Mortui vero nihil nuerunt amplius. Iob. 14. Sine nobilibus fuerint filii eius, sine ignobiles; non intelliget. Ia. 63. Abraham nesciuit nos, & Israel ignorauit nos. Atvero DE VS, 3. Reg. 8. Tu

nesciit: solus cor omnium. Ergo inuocandus solus; non alij.

RESPONDEO. 1. Angeli norunt preces nostras: Tob. 12. 12. Penitentiam nostram internam; quia gaudent super peccatore. &c. Luc. 15. Cultum Deo præstatum, Ps. 137. In conspectu Angelorum rumpfallam. Habitum mulierum, 1. Cor. 11. Ideo debet mulier velamen habere super caput propter Angelos. Ergo & Sancti pariter. 1. Quia, Luc. 20. Similes Angelis in statu beatitatis. Ecce Apoc. 5. Seniores XXIV. ceciderunt coram Agno, habentes citharas, & phialas aureas, plenas odoramentorum; que sunt orationes Sanctorum.

2. Quia: Sancti in cœlis sunt perfectiores Sanctis in terris: at hi cognoscunt arcana cordium: Vt, 1. Reg. 9. Samuel, que erant in corde Saulis. Eliseus, 4. Reg. 5. absentis Giezi auritum: & 4. Reg. 6. secreta Regis Syriæ: Daniel, cap. 2. somnium Nabuchi: Petrus, Acto. 5. occultam fraudem Anania. Ergo Sancti in patria non erunt deterioris conditionis, quam sancti in exilio. Ita S. Aug. l. 22. Ciuit. c. 29.

RATIO: Quia Amicus amico sua manifestat; at sancti sunt amici Dei, Ioan. 15. Et in Deo distincte vident creaturas ut in quo reluent omnes, & omnia.

RESPONDEO II. ad autoritates. Ex quo inveniuntur de mortuis Vet. Test. qui non erant in statu beatitudinis; sed in tenebris, inique ignorantia rerum orbis huius: Secus Beati N. T. Plura in meo Lutherocaluinista: inq. Nucleo Concionum de Sanctis sub finem.

AD QVÆST. XXXI.

MINISTER hic Mysteriomachus ait: 1. Nullum est malum sacrificium propriatorum Corporis & Sanguinis Christi; nisi Cruentum in cruce. Id fecit SEMEL, Heb. 7. & 9. Per proprium Sanguinem ingressum est semel. &c. 1. Pet. 3. Semel passus est.

2. Distinctionem Cruenti & Incuruenti Sacrificij qua missæ abominatio regitur, refutat Apostolus, Hebr. 9. Ab his sanguinis effusione non sit remissio: Mors intercedat necessaria est. Vbi est peccatorum remissio, non est amplius Oblatio pr. peccato. Ergo est unicum cruentum. Implicatque, Missam esse Sacrificium incuruentum; qua Filius Dei conculeatur, iterum crucifigitur. &c.

3. Patres ubi meminerunt Incuruenti Sacrificij, de Spirituali hostiis sunt intelligendi, deque memoria cruenti excitanda,

3. MINI-